

FÉDÉRATION DENTAIRE INTERNATIONALE

DE VERGADERING DER FÉDÉRATION DENTAIRE INTER-
NATIONALE VAN 8 TOT 14 AUGUSTUS 1937, TE STOCKHOLM.

Those, whose hearts have been awake
for art and beauty, they will never
forget the Lady of the Mälars Lake;
their souls are lost forever!

(Vrij naar Walter Scott.)

Laat mij beginnen mijn groote erkentelijkheid uit te spreken dat mijn mede-afgevaardigde voor Nederland bij de F.D.I., mij wel heeft willen toestaan dit jaar een verslag te geven van de vergadering welke in Stockholm heeft plaats gehad. Nu hoop ik maar dat hij mij niet ten kwade zal duiden wanneer ik van deze gelegenheid gebruik maak om aan het eigenlijke verslag ook nog enkele beschouwingen en opmerkingen vast te knopen, zoowel in bijzonderen als in algemeenen zin.

Wat deze bijeenkomst zelve betreft, deze stond voor 't eerst onder leiding van den verleden jaar in Weenen gekozen nieuwen Voorzitter Dr. W. H. G. Logan, die, niettegenstaande het droeve verlies dat hij, slechts eenige weken te voren, had geleden door het overlijden van zijn vrouw, toch uit Chicago was overgekomen. In de eerste vergadering van het Dagel. Bestuur der F.D.I. te samen met voorzitters en secretarissen der verschillende commissies sprak Georges Villain naar aanleiding hiervan eenige zeer treffende en sympathieke woorden waarmee hij ons aller gevoelens vertolkte.

Dank zij de goede voorbereiding der vergadering door het Bureau der F.D.I. (het D.B.), dank zij ook de goede indeeling van het programma en zeker niet het minst dank zij het feit dat alle bijeenkomsten, zoowel de groote officieele openingszitting, als die van de Executive Council en van alle commissies, ook de voordrachten, demonstraties en tentoonstelling van de Zweedsche Tandartsen Vereeniging gehouden konden worden in het hetzelfde Hotel Gillet waar de meesten der deelnemers logeerden, had deze meeting in vergelijking met die in vorige jaren wel een zeer vlot verloop.

De leiding van Dr. Logan was uitstekend, het was hem dan ook wel gemakkelijk gemaakt, want (en ziehier nu een der redenen waarom ik blij ben dat ik deze keer verslag mag uitbrengen) de wijze waarop de General Secretary, collega Nord, de zaken tot in de puntjes had voorbereid was voorbeeldig. En dan past hier ook reeds dadelijk een woord van hulde aan Mejuffr. Berens, die Nord als secretaresse terzijde stond en die door haar talenkennis, haar snelheid en vlotheid van stenografeeren en uitwerken, haar kennis van personen en zaken, haar op de hoogte zijn van alles en nog wat en haar behulpzaamheid een groote factor is geweest dat alles zoo goed en op tijd verliep.

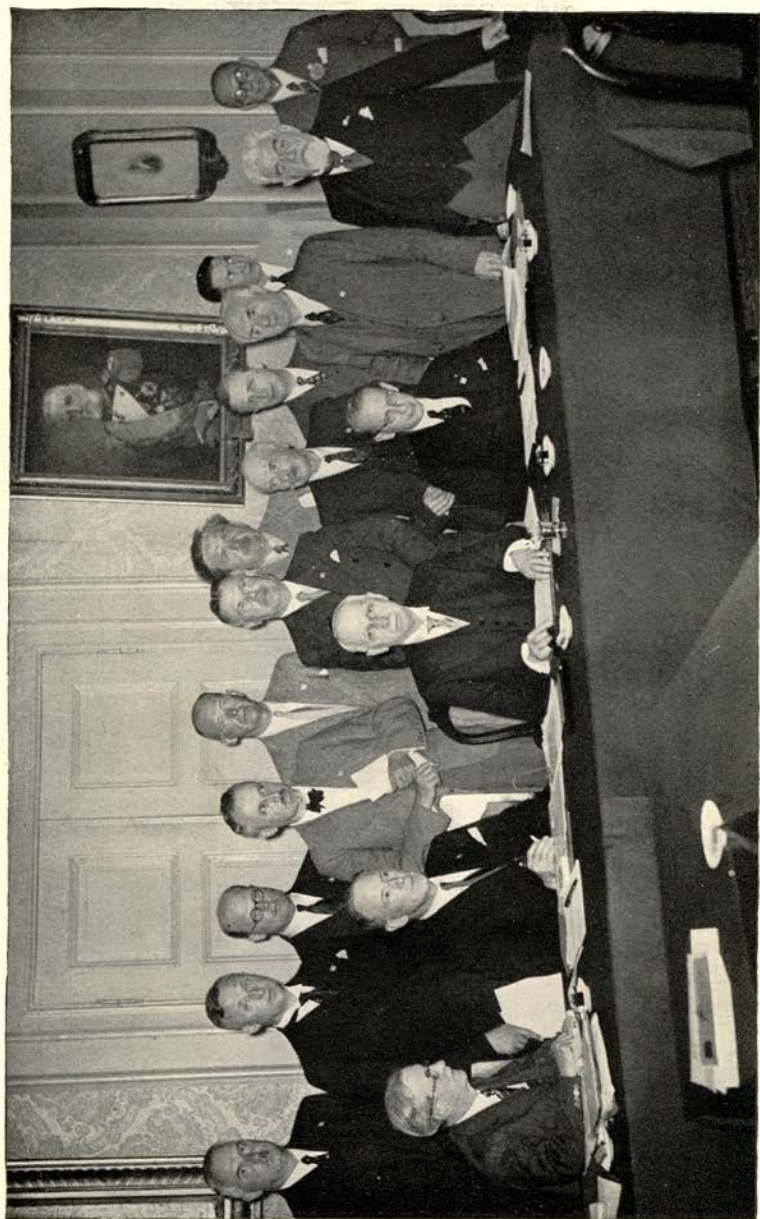
De medewerking, hulpvaardigheid en onvermoeide zorgen waarmede de Zweedsche collega's ons omringden hebben ook in niet geringe mate tot het algeheele welslagen bijgedragen.

De plechtige openingszitting onder het Eere-voorzitterschap van Prins Carl van Zweden, President van het Zweedsche Roode Kruis, had op de gebruikelijke wijze plaats. Eene redevoering van Z.K.H. in het Fransch, die van Dr. Sandblom, de Voorzitter van het Zweedsche Comité en van Dr. Logan, Voorzitter der F.D.I. in het Engelsch, gevolgd door de toespraken der gedelegeerden van de verschillende landen in alle mogelijke talen. Na afloop werd onmiddellijk begonnen met den eigenlijken arbeid in de algemeene vergadering.

De volgende dagen werden de Commissie-vergaderingen gehouden waarin hard en degelijk werd gewerkt, zoodat toen Vrijdags de Executive Council haar eind-vergadering hield de verschillende aangeboden rapporten en resoluties zonder al te veel discussies en zonder dat het noodig was veranderingen van beteekenis aan te brengen, met algemeene stemmen konden worden aangenomen. Het zou teveel van de plaatsruimte van ons Tijdschrift vergen al deze rapporten hier afzonderlijk te vermelden, in het eerlang te verschijnen Bulletin worden deze uitvoerig gepubliceerd.

Wel merkwaardig is het dat deze resoluties, waaronder er zijn die uitspraken bevatten van groote beteekenis en draagwijdte, in een dergelijk internationaal gezelschap bestaande uit mannen die ieder voor zich goed op de hoogte zijn van 't geen er op tandheelkundig gebied, zowel wetenschappelijk als sociaal in hun eigen land omgaat, met algemeene stemmen worden genomen. Wel een bewijs hoezeer men zich in deze „dental league of nations", zooals ik de F.D.I. in mijn toespraak noemde, op internationaal standpunt kan stellen zonder de belangen en eigenaardigheden van eigen nationaliteit uit het oog te verliezen.

Twee der voornaamste rapporten welke uitgebracht werden wil ik hier toch even memoreeren: 1°. dat van Dr. Lohar Hoffman, Berlijn, over: der Zahnarzt im öffentlichen Dienst der Gesundheitspolitik, hetwelk zeer uitvoerige en interessante beschouwingen bevat

The Executive Council

De F.D.I. aan den feestdich

als resultaat van een gehouden internationale enquête en 2°. dat van den General Secretary, Ch. F. L. N o r d, over de mogelijkheid om te geraken tot een internationaal tandheelkundig tijdschrift. Het was eene uitwerking van de zakelijke zijde van dit vraagstuk, waaromtrent in Weenen reeds een voorloopig besluit was genomen. De wenschelijkheid was toen wel erkend, maar men vreesde dat de practische en zakelijke moeilijkheden te groot zouden blijken.

Op bijzonder heldere en overzichtelijke wijze werd deze zaak door N o r d uitgewerkt aan de hand van niet te ontkennen feiten en cijfers. Het applaus dat klonk toen na ampele bespreking het rapport vrijwel onveranderd unaniem werd goedgekeurd was meer dan een beleefdheids-applaus, hier was bijzonder goed en bijzonder belangrijk werk verricht.

Nog zal heel wat arbeid moeten worden verzet alvorens het nieuwe internationale tijdschrift kan verschijnen, doch de eerste moeilijkheden zijn glansrijk overwonnen en het vuur waarmee N o r d dit lievelingsdenkbeeld van hem heeft verdedigd en zijn ervaring op internationaal gebied, gepaard aan practische kijk op de zaak, doet ons het volste vertrouwen stellen in een uiteindelijk slagen.

Tegelijk met de F.D.I. vergadering was er gedurende twee dagen een bijeenkomst van de Svenska Tandläkare Sällskapet, waar wetenschappelijke voordrachten en demonstraties werden gehouden, niet alleen door de Zweedsche collegae doch ook door anderen als: L o g a n, V i l l a i n, E u l e r, N o r d, L o a d e r, W a n n e n m a c h e r, B o w d l e r - H e n r y e. a., welke voordrachten, evenals de daarop volgende discussies op zeer hoog peil stonden. Dat een bezoek aan het schitterende Eastman Institute ook op het programma stond spreekt vanzelf.

Een poosje geleden hadden wij de gelegenheid Dr. B u r k h a r t een uurtje te spreken toen hij na zijn jaarlijksche bezoek aan de verschillende Eastman Clinics (in Londen, Rome, Brussel en Stockholm) ons land passeerde om weer naar Amerika terug te gaan. Hij kwam juist van Stockholm en was een en al lof zoowel over de buitengewoon practische en keurige inrichting van het Instituut als over de wijze waarop daar werd gewerkt, waardoor het in alle opzichten beantwoordde aan hetgeen hij zich bij de stichting had voorgesteld.

Het scheen mij toe dat zijn waardeering van de andere instituten heel wat minder groot was, niet zoozeer wat betreft de gebouwen en inrichting zelf als wel de organisatie, de medewerking van collegae en autoriteiten.

Ik kan dat natuurlijk niet beoordeelen, al heb ik dan wel alle Eastman-Clinics bezocht en hoop ik ook in October a.s. de opening van de laatste in Parijs te mogen meemaken.

Maar wel kan ik verklaren dat wat wij in Stockholm te zien kregen ook de strengste criticus met bewondering moet vervullen.

Het gebouw zelf is ruim, royaal, modern, tot in de puntjes verzorgd, zonder overtollige luxe of vertoon, met een inrichting zooals men zich niet practischer kan denken, de installaties en hulpmiddelen zijn degelijk en volkomen up to date. Tijdens ons bezoek was alles in vol bedrijf en het was een genot te zien hoe vlot en rustig alles marcheerde. Waarlijk het is een model-inrichting geworden, 't geen niet alleen te danken is aan de millioenen van wijlen *George Eastman* en de kracht en het inzicht van *Dr. Burkhardt*, maar ongetwijfeld ook aan het voorbeeldige organisatie- vermogen en de toewijding van de Zweedsche collegae.

Ik zou ver in mijn plicht te kort schieten wanneer ik in dit verslag niet met enkele woorden sprak over de gulle en prettige gastvrijheid die wij mochten ondervinden van de zijde der Zweedsche collega's. Zij sloofden zich letterlijk uit het ons prettig en gemakkelijk te maken. Wanneer ik hier de namen noem van *Sandblom*, *Prütz*, *Wollin*, *Brandrup-Wognsen*, *Karlström*, *Lindblom*, dan is het omdat wij met hen van 't oogenblik af dat wij in Stockholm's luchthaven voet aan wal zetten tot het einde toe het meest in aanraking kwamen, doch allen, zonder uitzondering, toonden zich van een allersympathiekste geschiktheid en kameraadschap. Trouwens het is opvallend hoe hun mentaliteit, hun opvattingen en gewoonten in zooveel opzichten met de Hollandsche overeenstemmen. *Nord* heeft een poos geleden reeds een uitvoerige en enthousiaste beschouwing hierover gegeven, ook over de Zweedsche eet-, drink- en (o, zoo korte) slaappgewoonten toen hij ter gelegenheid van het 75-jarig jubileum der Svenska Tandläkare-Sällskapet samen met *Göttlich* Stockholm bezocht. Ik, die deze prachtige stad voor 't eerst zag kan, na grondig, ijverig en nauwgezet onderzoek niet anders doen dan zijn mededeelingen van a tot z bevestigen en zou er zelfs nog een niet minder geestdriftige ontboezeming aan kunnen toevoegen over het opvallend gezonde, krachtige, frissche uiterlijk van het Zweedsche volk in 't algemeen, waaronder immers het beoefenen van „physical culture” reeds lang zoo'n hooge vlucht heeft genomen, en ook over de groote charme van de Zweedsche vrouw, maar. . . . that is another story, en voor dergelijke verhalen is ons Tijdschrift niet de meest geschikte plaats.

Doch dat de „Lady of the Mälar Lake” mijn hart gestolen heeft, kan ik niet ontkennen en volkomen beaam ik de gevoelens van den dichter wiens woorden ik als motto boven dit feuilleton plaatste.

Ik zou het bij het bovenstaande kunnen laten, doch nu ik nog weers zoo kersversch onder den indruk ben van wat die dagen in Stockholm

ons hebben gebracht, wil ik graag de gelegenheid te baat nemen een korte nabeschuiving te houden over het nut van dergelijke bijeenkomsten in 't algemeen. Van 1921 af heb ik het groote voorrecht gehad alle jaarvergaderingen der F.D.I. in alle mogelijke landen der wereld mee te maken, aan welke vergaderingen gewoonlijk verbonden was een nationaal congres van meerdere of mindere uitgebreidheid.

En juist door dit samengaan treft men op die bijeenkomsten gewoonlijk naast de bekende figuren uit het ontvangende land ook hen aan die uit pure belangstelling voor wetenschappelijke of sociale vraagstukken uit andere deelen der wereld overkomen om daar in een niet te grooten kring van gedachten te wisselen over de problemen die hun bezig houden, die komen luisteren naar wat andere vertellen van hun inzichten en ervaringen en op hun beurt ook gaarne willen geven.

De groote vijfjaarlijksche congressen hebben natuurlijk hun belangrijkeid en nut, wij kunnen ze voorloopig nog niet missen. Doch de bezwaren aan dergelijke massa-bijeenkomsten verbonden, worden langzamerhand zoo benauwend dat velen zich beginnen af te vragen of een andere opzet, een andere organisatie niet meer en meer noodzakelijk wordt, wil de boel niet hopeloos vastloopen. Heel anders is dat in die jaarlijksche F.D.I. week want ook de F.D.I. is in den loop der tijden van karakter veranderd.

Wel is haar hoofddoel nog altijd als bij de oprichting in 1900, de voorbereiding der groote vijfjaarlijksche congressen, doch daarnaast is het commissie-werk een steeds belangrijker plaats gaan innemen.

In deze commissies worden door een betrekkelijk klein aantal menschen, doch die geacht kunnen worden in hun land werkelijk autoriteit te zijn op het terrein waarop de commissie zich beweegt, besprekingen gevoerd, kennis genomen van elkanders inzichten, van toestanden in andere landen en uit de veelheid van gegevens datgene gehaald wat wenschelijk en uitvoerbaar geacht wordt ook voor andere landen en dit alles in een rapport of resolutie samengevat. Een der voornaamste commissies is wel die voor Oral Hygiene (waarvan collega B r u s k e thans Past-President is) waarin dit jaar eenige uitstekende rapporten werden uitgebracht door mannen van internationale reputatie. Ik noem bijv. Dr. T o v e r u d (Noorwegen), Dr. M a s a k i (Japan) over Diet and Dental Caries, door Dr. W i t t h a u s (Holland) over Maternal and Infant Care, door Dr. S c h r i c k e l (Duitschland) over: the Schoolchild, door Dr. S t e i n (Oostenrijk) over: the Adult, door Prof. A n d r e s e n (Noorwegen) over: Sacharismus, door Dr. W a t r y (België) over Propaganda.

En dit alles wordt besproken en bediscussieerd in veel kleineren kring dan op de groote congressen mogelijk is. En waar het overigens ook menschen zijn die elkaar, behalve in de tijdschriften, ook persoonlijk vrijwel elk jaar dan hier dan daar ontmoeten, ligt het voor de hand dat

dergelijke besprekingen in hooge mate belangrijk en vruchtdragend moeten zijn.

Daar komt bij, ieder F.D.I. lid is altijd van harte welkom, hij kan de groote vergaderingen meemaken, ook die van de Executive Council (al hebben natuurlijk alleen de gedelegeerden daar een stem) en ook in de bijeenkomsten der plaatselijke of landelijke vereeniging waar voordrachten op wetenschappelijk of sociaal gebied worden gehouden, is hij een graag geziene gast.

Dat ook alle festiviteiten en uitstapjes die aangeboden worden voor hen openstaan is een niet te onderschatten voordeel. Dan kan men direct kennis maken met menschen wier namen men reeds kende uit de litteratuur, men leert tientallen collega's met hunne vrouwen en dochters kennen uit alle deelen der wereld en hoe meer men de F.D.I. bijeenkomsten bezoekt hoe meer internationale vrienden en vriendinnen men krijgt.

Ook deze keer werden ons weer eenige buitengewoon schitterende feesten bereid. Ik denk aan een receptie met diner, ons aangeboden door het gemeentebestuur van Stockholm in het ongelooflijk mooie stadhuis. Ik denk vooral aan den laatsten dag der F.D.I. week, toen de Zweedsche collega's ons een boottocht aanboden door de Stockholmsche Archipelago, waarbij alle F.D.I. leden met hunne dames gasten waren. Het was dien geheelen dag schitterend weer (zooals trouwens de andere dagen ook) en de groote stoomboot die volop ruimte bood aan de paar honderd passagiers maakte van 9 uur 's ochtens tot 6 uur 's avonds een rondtrip zóó prachtig en zóó afwisselend dat het einde voor ieder nog te vroeg kwam. Een zeldzaam smakelijke en overdadige lunch, besproeid met vochtigheden van afwisselende alcoholische sterkte (van aquavit tot koffie) opgevroolijkt door muziek (harmonica-coll. L i n d b l o m) zang en niet te vergeten enkele geestige speeches.

Het is waarlijk niet moeilijk zich voor te stellen hoe zoo'n samenzijn onder dergelijke omstandigheden de juiste stemming en de juiste sfeer brengt om nieuwe vriendschappen te sluiten en oude vriendschappen nog hechter te maken.

Ten slotte nog dit. Men keert van een dergelijke internationale bijeenkomst anders terug naar zijn eigen land dan men is heengegaan. Het is moeilijk onder woorden te brengen, wat die verandering teweeg heeft gebracht. Het zijn niet in de eerste plaats de rapporten, de discussies en resoluties geweest. Gelijk het bij de ontmoeting met een persoon niet het voornaamste is, wat hij zegt, maar wie het zegt en hoe hij het zegt, beslist in de kennismaking met een collectiviteit ook de geest. Elk congres brengt zijn eigen geest mee, zijn onweerstaanbare sfeer. En het is of deze sfeer zich verdeelt en elk der deelnemers haar met zich naar huis neemt. Beladen met souvenirs, geladen met reisverhalen en anecdotes keert men

naar zijn woonplaats terug, maar bij al deze tastbare en vertelbare dingen draagt men iets mee, dat niet onder woorden te brengen is en dat niet als een reliquie getoond kan worden. Maar het zou van een ontstellend gebrek aan psychologisch inzicht getuigen, zoo men de realiteit van dit ondefinieerbare ontkende. Het is reeëler dan welke realiteit ook en dit rechtvaardigt dergelijke internationale bijeenkomsten, die, meer dan welkome uitstapjes zijn geweest en hun vruchten zullen dragen hoe en waar en in welken vorm ook.

Den Haag 1 Sept. 1937.

VAN HASSELT.

EENIGE BESLISSINGEN VAN DE EXECUTIVE COUNCIL
STOCKHOLM 1937.

I. *Commission of Dental Legislation and Documentation.*

I.

De Commissie stelt de volgende wijzigingen in het Reglement voor:

Art. 3. De ledenlijst wordt jaarlijks in het Bulletin gepubliceerd. Alleen degenen die overeenkomstig de bepalingen in de huidige statuten door de Executive Council worden aangenomen zullen worden opgenomen onder de desbetreffende nationale comités.

Leden die hun land verlaten hebben en die niet opgenomen kunnen worden in de nationale organisaties van de landen waar zij woonachtig zijn, zullen op een aparte lijst geplaatst worden achter de gewone lijst.

Art. 13. De officieele talen zijn Engelsch, Fransch, Duitsch, Spaansch en Italiaansch.

Publicaties zullen in de door de Executive Council daartoe aangewezen talen geschieden.

Art. 17. De Executive Council kan de bestaande reglements-bepalingen welke tusschen de Congressen van toepassing zijn, veranderen maar alle voorstellen tot wijziging moeten eerst in het Bulletin worden gepubliceerd.

II.

In antwoord op het voorstel van Prof. A n d r e s e n omtrent naams-wijziging van de F.D.I:

Met het oog op het feit dat:

1. de F.D.I. reeds 37 jaar onder dezen naam bestaan heeft;
2. de F.D.I. onder dezen naam bekend is en erkend wordt door verscheidene internationale vereenigingen, zooals de S.D.N., B.I.T., Red Cross etc.
3. in verschillende landen de F.D.I. als zoodanig officieel bekend staat, is de Commissie van meening dat het ongewenscht is over te gaan tot naamsverandering.

III.

Teneinde de belangstelling voor de Federatie te stimuleeren wordt besloten de volgende toevoeging aan art. 6d. aan te bevelen:

„De landen welke door het bestaan van een nationaal comité vertegenwoordigd zijn en aan wie één gedelegeerde is toegestaan, kunnen een tweede gedelegeerde toegewezen krijgen indien er minstens 10 individuele leden van dat land lid van de F.D.I. zijn.”

IV.

In verband met het door Mr. Appleton ingezonden rapport, wordt besloten aan te bevelen dat stappen worden ondernomen teneinde de officieele erkenning onder de Belgische wet te erlangen als „Association sans but lucratif”.

II. *Commission of Dental Education and Terminology.*

Na bestudeering van het rapport door Dr. H. Villain uit naam van de Commissie op de vergadering in 1936 in Weenen uitgebracht, besluit de Commissie:

Te verzoeken dat dit rapport — na revisie en verkorting — in het Bulletin wordt opgenomen.

Dr. G. Villain zal trachten een tabel te maken welke een overzicht zal geven van de vragenlijsten welke tot op heden omtrent de verschillende onderwerpen aan een onderzoek zijn onderworpen.

III. *Commission of Scientific Research and of Preparation of the Next Congress.*

I.

Het rapport uitgebracht door de secretarissen van het IXde Internationale Tandheelkundig Congres werd gelezen en goedgekeurd en wordt in de attentie van de organisatoren van het Xde. Internationale Tandheelkundig Congres aanbevolen.

II.

De wetenschappelijke Commissie stelt zich ter beschikking van de andere commissies voor iedere wetenschappelijke samenwerking.

IV. *Commission of Oral Hygiene.*

I.

De Hygiene Commissie geeft in overweging, dat ter gelegenheid van ieder Internationaal Congres een practische demonstratie worde georganiseerd op het gebied van propaganda en onderwijs van de mondhygiene, ten behoeve van het publiek zoowel als van de autoriteiten en de tandartsen, welke getuigen zal van de technische ontwikkeling op dat tijdstip.

II.

Een Commissie werd benoemd teneinde een formule te bepalen tot aanduiding van de caries frequentie opdat alle statistieken — op deze

formule gebaseerd — in de verschillende landen met elkaar zullen kunnen worden vergeleken.

III.

Daar het gebit van de kinderen voordat zij den schoolplichtigen leeftijd bereikt hebben in de meeste beschaafde landen voor 70 tot bijna 100% carieus is en daar deze ziekte het kauwapparaat ruineert, plaatselijke en algemeene infecties veroorzaakt en de vitaliteit van het opgroeiende kind vermindert, wordt besloten dat:

1. gestreefd moet worden naar de meest doortastende en doelmatige prophylaxe en therapeutische behandeling.

2. De prophylaxe wordt het best verzekerd door een systematisch gezondheidsprogramma waaraan de Regeering en de desbetreffende autoriteiten hun steun verleen en dat het regelmatig onderzoek van de zwangere vrouw, de voedende moeder, de zuigeling en het kleine kind voor den schoolplichtigen leeftijd omvat.

3. In dit programma moet vooral nadruk gelegd worden op een dieet dat voorziet in voedsel dat goed gekauwd moet worden. Het gebruik van suiker, zoetigheden, en kleverig en zacht voedsel moet zooveel mogelijk beperkt worden.

4. Speciale zorg zou moeten worden besteed opdat gedurende ziekte, en vooral in gevallen van stoornis der spijsvertering, het dieet zooveel mogelijk de noodige zouten en vitamines bevat.

5. Deze voorstellen zullen worden medegeedeeld aan tandheelkundige en medische organisaties, zoowel als aan den Dienst van de Volksgezondheid in de landen welke bij de F.D.I. zijn aangesloten en aan de Hygiene Commissie van den Volkenbond.

IV.

De Hygiene Commissie geeft de verschillende autoriteiten in ieder land waar het verbruik van suiker hoog of stijgende is, in overweging de consumptie van zoetigheden bij de kinderen gedurende de schooluren tegen te gaan. Deze raad is vooral redelijk en van bijzonder belang daar waar gratis tandheelkundige behandeling wordt verstrekt.

V.

De Hygiene Commissie geeft in overweging dat de F.D.I. contact zou zoeken met de „International Society of Pediatrics” opdat op het eerstvolgende internationale Congres het voor beide partijen gemeenschappelijk gebied zou worden bepaald dat zou kunnen dienen voor bespreking en samenwerking.

De Executive Council machtigt de Hygiene Commissie op deze basis in onderhandeling te treden met deze organisatie.

VI.

Op voorstel van de Hygiene Commissie worden Lady M e l l a n b y,

Sir Francis Acland and Prof. Hirtz tot eereleden van de Commissie benoemd.

V. *Commission of Public Dental Service.*

I.

De Commissie — in samenwerking met de Hygiene Commissie — zal trachten de voorstellen door deze laatste gedaan in verband met de organisatie van de tandheelkundige volksvoorziening ten uitvoer te brengen.

II.

De Commissie van Public Dental Service beveelt de eenheid van de beroepsorganisaties aan in die bij de F.D.I. aangesloten landen waar deze nog niet bestaat, teneinde in samenwerking met de wetenschappelijke vereenigingen een uniforme politiek op het gebied van de tandheelkunde te kunnen voeren en te verkrijgen dat deze organisaties de propaganda voor tandheelkundige hulp aan het volk als haar plicht beschouwen.

III.

De Commissie van Public Dental Service geeft in overweging de principes van de APIM (International Professional Medical Association) te aanvaarden met betrekking tot de ziekenfondsverzekering — in die landen waar deze bestaat — speciaal het principe van de vrije tandartsenkeuze, van de welstandsgrens, van de wettige toelating van tandartsen tot de fondsen, het principe van betaling voor iedere verrichting, het bijbetalen der verzekerden aan de behandelingskosten en het verbod te werken aan privé-ziekenfondsklinieken.

IV.

De Commissie van Public Dental Service geeft in overweging het stichten van organisaties die in samenwerking met het Departement van Volksgezondheid, met de medici en de ziekenfondsen (in die landen waar deze laatsten bestaan) zich ten doel stellen goede tandheelkundige hulp aan het volk te verstrekken.
